

РЕШЕНИЕ

№ 463

гр. София, 21.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 15.06.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Деница Митрова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на
прокурора Явор Димитров, като разглежда дело номер **2005** по описа за **2012**
година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от
Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.63, ал.1 от Закона
за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на К. А. К. от [населено място], срещу РЕШЕНИЕ
от 2011г. (без номер и дата) на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 14^{та} състав по н.а.х.
дело № 14791/2010г.

Касаторката претендира за неправилност и необоснованост на обжалваното съдебно
решение и прави искане за неговата отмяна, както и за отмяна на потвърденото с него
НП. По същество твърди, че не е извършила вмененото ѝ нарушение на чл.28, ал.1, т.7
от Наредбата за организацията на движението на територията на Столична община
(НОДТСО), тъй като е било безспорно установено обстоятелството, че не е паркирала
автомобила си в „зелена площ“, каквото е основанието за налагане на
административното наказание. Поддържа, че недопустимо първостепенният съд е
възприел като установени факти, които не са били отразени в Констативния протокол
и в Акта за установяване на административно нарушение (АУАН), въз основа на
които е било постановено НП. Излага доводи и за допуснати при издаване на АУАН
съществени процесуални нарушения, които не са били отчетени от първостепенния
съд.

Ответникът – СТОЛИЧНА ОБЩИНА (СО), редовно уведомен за образуваното

касационно производство, не се представлява по делото и не изразява становище по жалбата.

ПРОКУРАТУРАТА на РБългария, представлявана от прокурор Д. от Софийска градска прокуратура (СГП) дава заключение за неоснователност на касационната жалба и счита, че Решението на СРС следва да бъде потвърдено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл.218, ал.2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество ОСНОВАТЕЛНА.

С НП №91/ 14.09.2010г. на касаторката К. А. К. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 50 (петдесет) лева, на основание чл.59, ал.1 НОДТСО, за това, че на 28.07.2010г. около 11.55 часа, в [населено място], район С. на [улица], бл.27 е паркирала автомобил с марка „Рено”, с държавен контролен номер (ДК №) СА5095МВ, в общинска зелена система, с което е нарушила разпоредбата на чл.28, ал.1, т.7 във вр. с чл.44, ал.1 НОДТСО.

С процесния съдебен акт е ПОТВЪРДЕНО НП №91/ 14.09.2010г.

За да постанови този правен резултат първостепенният съд е приел, че административно-наказателната отговорност на касаторката е правилно ангажирана, тъй като по делото е било безспорно установено, че на 28.07.2010г. в нарушение на чл.28, ал.1, т.7 НОДТСО е паркирала превозно средство в „крайпътно пространство”, чието предназначение е неустановимо поради „сходно противоправно поведение от други лица, предхождащо конкретното нарушение”. Освен това съдът е приел, че в действителност със събраните писмени доказателства е било установено, че по действащия план на СО мястото на което е бил паркиран автомобилът е с предназначение за жилищно строителство, а не за зелена площ, но това обстоятелство не е „съществено противоречие” и не е накърнило правото на защита на К..

Тези изводи на първостепенния съд не се споделят от касационната инстанция, поради следното:

На касаторката К. К. е наложено административно наказание „глоба” за нарушение на чл.28, ал.1, т.7, което съгласно съставния Констативен протокол № КП-10-0015211/ 28.07.2010г. и АУАН №10-30-1876/ 28.07.2010г., се изразява в това, че на същата дата е паркирала моторно превозно средство (МПС) с посочените марка и ДК № в зелени площи, част от общинската зелена система. С цитираната разпоредба е въведена изрична забрана за движение, престой и паркиране на пътни превозни средства (ППС) върху тротоари, в паркове, градини, зелени площи, пешеходни подземи, детски и спортни площадки, територията на детски ясли, детски градини и училища.

Конкретното предназначение на поземлените имоти се определя с подробния устройствен план, съгласно изричната норма на чл.8 от Закона за устройство на територията (ЗУТ). По смисъла на т.1 от същата норма отреждането на поземлените имоти в урбанизирани територии може да бъде за жилищни, общественообслужващи, производствени, складови, курортни, вилни, спортни и развлекателни функции, за озеленени площи и озеленени връзки между тях и териториите за природозащита, за декоративни водни системи (каскади, плавателни канали и други), за движение и транспорт, включително за велосипедни алеи и за движение на хора с увреждания, за

техническа инфраструктура, за специални обекти и други. В процесния случай е безспорно установено с приетото и неоспорено по делото Удостоверение изх. № към 11 00-105-(1)/ 16.06.2011г., че блоковото пространство между [жилищен адрес] [улица]и [улица]– кадето е прието, че е извършено нарушението, попада в урегулиран поземлен имот (УПИ) II, кв.73 по плана на местността „Г. М.” - отреден за обществено жилищно строителство. По делото не са ангажирани доказателства в процесната част на междублоковото пространство да е било изпълнено озеленяване, което да е включено като част от общинската зелена система. Следователно, в процесния случай е останало недоказано твърдението, че с действията си жалбоподателката е нарушила забраната за движение, престой и паркиране в паркове, градини, зелени площи, поради което и неправилно е била ангажирана административно-наказателната ѝ отговорност по реда на чл.59, ал.1 НОДТСО.

По изложените доводи настоящият касационен състав приема, че като е потвърдил НП №91/ 14.09.2010г. първостепенният съд е постановил един неправилен и необоснован със събраните доказателства съдебен акт, който следва да бъде отменен.

Така мотивиран и на основание чл.222, ал.1 АПК във връзка с чл.63, ал.1 ЗАНН АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД, III^{-ти} Касационен състав,

РЕШИ

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ от 2011г. (без номер и дата) на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 14^{-ти} състав по н.а.х. дело № 14791/2010г. и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление НП №91/14.09.2010г. на кмета на район С., Столична община.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.